

Kam na výlet

Přirozeným místem pro výlet je **Jilemnice**, městečko s šesti tisíci obyvatel, které leží v nadmořské výšce 464 metrů nad mořem. Jeho historie sahá až do čtrnáctého století, kdy patřilo do štěpanického panství. Řečeno dnešní terminologií, postaveno bylo na zelené louce. Jeho centrální náměstí i přilehlé ulice mají totiž pravidelné uspořádání. Rozmach města přišel se začátkem osmnáctého století, kdy Jilemnice připadla Harrachům, kterým záleželo na kvalitní sklářské výrobě a plátenictví. Nechali například do zdejšího kraje přivážet ze zahraničí kvalitní lněná semena, aby si zajistili dobrou surovinu pro výrobu plátna. Ve zdejším Krkonošském muzeu si můžete například prohlédnout zbytek lněné příze, ze které bylo možné vyrobit tak jemné vlákno, že 296 metrů vážilo jediný gram.

Když byla v devatenáctém století do města přivedena železnice, přijel sem po kolejích i turistický ruch a v roce 1889 tu byl založen druhý mimopražský odbor Klubu českých turistů. V nedalekých Dolních Štěpanicích zase učil Jan Buchar, průkopník lyžování, po kterém je pojmenovaná i turistická trasa v Krkonoších. Jako první se naučili lyžovat zdejší lesníci, kterým nechal kvůli zimní práci přivážet lyže hrabě Jan Harrach. To bylo v roce 1892. A hned rok poté uspořádali jilemničtí lyžaři první lyžařský výlet a v dalším roce již založili Český krkonošský spolek Ski, první samostatné lyžařské sdružení v českých zemích a na Slovensku.

Co k jídlu

Výběr správného hostince se na horách odvíjí obvykle podle naplánované túry a každý má za nejlepší ten lokál, kde se ohřeje a zažene hlad třeba jen párkem a gulášovou polévkou. Co si tedy zkusit uvařit tentokrát právě krkonošské jídlo doma? Tady je recept na tradiční polévku.

Krkonošské kyselo

Potřebné suroviny: olej, sůl, 4 vejce, máslo, brambory, jedna cibule, kmín, hladká mouka, pepř, houby, 200 ml žitného kvásku. Žitný kvásek naředíme teplou vodou (0,5 litru) a povaříme 15 minut. Na másle osmažíme míchaná vejce, v osolené vodě povaříme houby s kmínem, osmažíme cibuli dohněda a uvaříme brambory. Všechno zamícháme do rozředěného kvásku a 10 minut povaříme. Dochutíme solí, pepřem a můžeme zahustit jíškou.

Krkonoše z Rokytnice

TIP NA VÝLET JANA STRÁSKÉHO

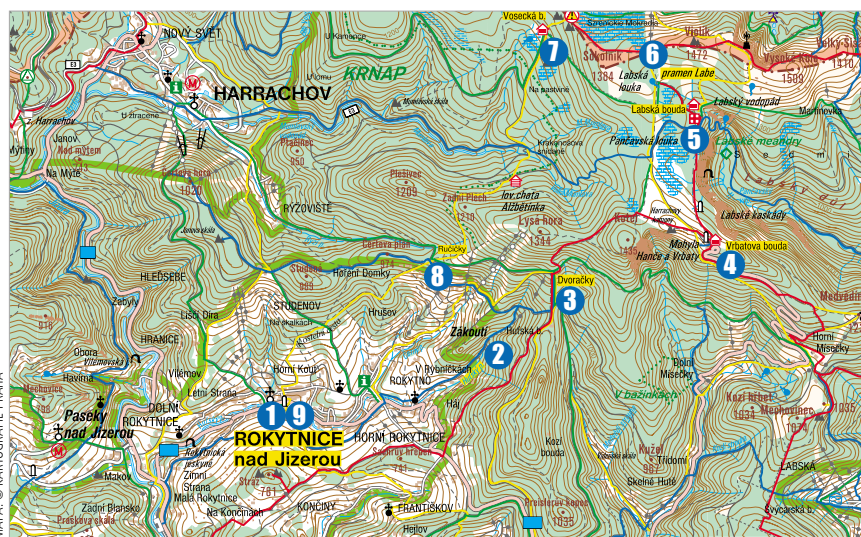

Autor je předseda Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

Návštěvníkům Krkonoš se obtížně radí. Jen stěží lze navrhnout něco objeveného v terénu, který je notoricky známý. Zkusme přesto předpokládat návštěvníka Krkonoš neznalého, středně výkonného, který se ocitl v Rokytnici nad Jizerou, má před sebou volný den a chce odtud poznat co nejvíc dostupných míst. Jemu nabízáme následující třicetkilometrovou túru. Od žel. stanice Rokytnice nad Jizerou ho pošleme po modré značce při silnici na okraj Dolní Rokytnice, kde se značená cesta odchýlí vpravo a zdlouhavě obchází a zčásti prochází obec. Ti, co sem k modré dojdou po žluté z náměstí, to mají o 2 km kratší a ti, co se přidají až z autobusového nádraží v Horní Rokytnici to mají kratší o 5 km. Všichni pak dojdou kolem Huťského vodopádu se stejnojmennou boudou na rozcestí tří modrých u Huťské boudy na Huťském potoce (8,5), zde se dají vpravo, dojdou na rozcestí značek všech čtyř barev a společně po červené, modré a žluté tvrdě vystupují na chatu Dvoračky (10,5). Aní zde nemají vyhráno, prudký výstup, značený už jen červeně, pokračuje otevřenou kra-

jinou klečí do Kotelského sedla (mezi vrcholy Kotel – vpravo a Lysá hora – vlevo), odkud se teprve pohodlně dostaneme na rozcestí U Růženčiny zahrádky (12,5). Dřív se dál červené a přes rozhledové místo Harrachovy kameny na hraně Velké Kotelní jámy se dosaneme na Zlaté návrší v oblasti Krkonoš. Je to svorový hřbet s pěti vrcholy, z nichž nejznámější je právě Zlaté návrší. Najdeme zde Vrbatovu boudu (14) a mohylu B. Hanče a V. Vrbaty, vybudovanou na paměť jejich tragické smrti při lyžařském závodě v roce 1913. Červená se zimním tyčovým značením vede dál po hraně Labského dolu kolem Hančova pomníku přes Ambrožovu vyhlídku okrajem Pančavské louky s náhorním rašeliništěm k Labské boudě (16,5). Tato věčně diskutovaná betonová varianta původní chaty stojí

na Labské louce s výhledem do Labského dolu. Červená nás ještě pohodlně dovede po louce k prameni Labe (17,5), jehož dnešní úprava (kovová deska s erby měst, jimiž Labe protéká) je z roku 1968, ale pramen byl vysvěcen již 1684 královéhradeckým biskupem Janem z Talmberka. Odtud se chytíme zeleně značené a tyčemi zdůrazněné cesty po proudu, ale vzápětí zahne doprava a sledujeme z pozvzdálí státní hranici až na Voseckou boudu (20). Ta byla v 18. století založena jako seník, později jako útulek pro dřevaře a pro turistiku přestavěna v roce 1896. Chata je dnes v majetku Klubu českých turistů. Odtud se již trvale budeme držet žluté značky. Sjedeme k místní komunikaci a po ní k Mumlavě k rozcestí v místě nazvaném Krakonošova snídaň. Vystoupáme odtud kolem lovecké chaty Alžbětin-ka na zalesněný vrch Zadní Plech a sjedeme na rozcestí Ručičky (26). Opět zmizíme v lese a po Kostelní cestě v závěru sjezdem v otevřené krajině se přiblížíme prvním domům v Horním Koutu. Závěrem dosáhneme náměstí v Rokytnici nad Jizerou (30).

TRASA: 1. Rokytnice nad Jizerou, žst – M 1895: 2. Huťský potok (8,5) – 3. chata Dvoračky (10,5) – Č 0439: 4. Krkonoš, Vrbatova bouda (14) – Č 0402: 5. Labská bouda (16,5) – 6. Pramen Labe (17,5) – Z 4201: 7. Vosecká bouda (20) – Ž 7307: 8. Ručičky, rozc. (26) – 9. Rokytnice n. J., nám (30)

MAPA: Krkonoše, turistická mapa 1:50 000, edice KČT č. 22

